

ZANGBUNDEL

VIIe Bataljon

Regiment Stoottroepen

Eigendom van

Stamboek-nr.

Onderdeel

www.indiegangers.nl

Fangbundel

VIIe Bataljon

Regiment Stoottroepen

www.indiegangers.nl

Deze zangbundel heeft geen pretentie; hij werd samengesteld, om de mannen van ons Bataljon de woorden van de liederen, welke zij zoo vaak zingen, onder de oogen te geven. Het is een keuze uit Vaderlandsche- en Soldaten-liederen en enkele liederen speciaal van dit Bataljon.

Sedert begin Mei zijn wij VII - R.S.; maar met „Hup III - R. S.” marcheerden wij over Bangka, daarom bleven de liederen van „het Derde” in de bundel, als herinnering aan ons verblijf op het teneiland.

Een woord van hartelijken dank aan hen, die medewerkten en hielpen, alle moeilijkheden te overwinnen : Hup VII - R. S.!

Pangkal Pinang, Mei 1946

Wit heden nu treden.

Wilt heden nu treden voor God den Heere,
Hem boven al loven van herte seer,
en maken groot Zijns lieven naemens eere,
Die daar nu onsen vijand slaet terneer.

Ter eeren ons Heeren wilt al uw dagen
dit wonder bijzonder gedenken toch;
Maect u, o mensch! voor God steeds wel te dragen,
doet ieder recht en wacht u voor bedrog.

Bid, waket en maket dat g'in bekoring
en 't kwade met schade toch niet en valt.
Uw vroomheid brengt den vijand tot verstoring,
al waar zijn rijk nog eens zoo sterk bewald.

Gelukkig Vaderland.

Gelukkig is het land,
dat God de Heer beschermt
als daer met moord en brand
de vijand rontom swermt,
end' dat men meent
hij sal 't schier overwinnen al,
dat dan, dat dan, dat dan
hij selfs komt tot den val.

De Hoeder Israëls,
die slaept noch sluïmert noijt;
Hij helpt uijt veel gequels
Sijn volck 't welck was verstroijt
door 't Spaansche boos gebroet
end' doet haer noch dit goet,
dat self, dat self, dat self
de vijand loopen moet.

Gedanckt moet sijn de Heer,
de God die eeuwig leeft,
dat Hij ons t' Sijnder eer
dees overwinning geeft;
wat wonder heeft de kracht
des Heeren al gewracht!
o Heer, o Heer, o Heer
hoe groot is uwe macht!

Merk toch hoe Sterk

Merk toch, hoe sterk nu in 't werk zich al stelt
die t'allen tijd zoo ons vrijheid heeft bestreden.
Ziet, hoe hij slaaft, graaft en draaft met geweld
om onze goed, en ons bloed en onze steden!
Hoor de Spaansche trommels slaan!

Hoor Maraans trompetten!

Ziet, hoe komt hij trekken aan.

Bergen te bezetten!

Berg op Zoom houdt u vroom,

stut de Spaansche scharen:

wilt 's lands boom en zijn stroom
trouw'lijk toch bewaren.

't Moedige, bloedige, woedige zwaard
blonk en het klonk, dat de vonken daar uit vlogen.

Beving en leving, opgeving der aard,
wonder, gedonder, nu onder was nu boven.

Door al 't mijnen en 't geschut

dat men daaglijks hoorde,

menig Spanjaard in zijn hut

in zijn bloed versmoorde.

Berg op Zoom, houdt zich vroom,

't stut de Spaansche scharen:

't heeft 's lands boom en zijn stroom

trouw'lijk doen bewaren.

Vlaggelied

O schitt'rende kleuren van Nederlands vlag,
wat wappert gij fier langs den vloed!
Hoe klopt ons het harte van vreugd en ontzag,
wanneer het uw banen begroet!
Ontplooi u, waai uit nu, bij nacht en bij dag!
Gij blijft ons het teeken, o heilige vlag,
van trouw en van vroomheid,
van vroomheid en moed,
van trouw en van vroomheid en moed.

Of is niet dat blauw in zijn smetlooze pracht,
der trouw onzer vad'ren gewijd?
Of tuigt niet dat rood van hun manlijke kracht,
en moed in zoo menigen strijd?
Of wijst niet die blankheid, zoo rein en zoo zacht
op vroomheid, dien zegen van Gode verwacht,
den zegen, die eenig, die eenig gedijs,
den zegen, die eenig gedijs.

Waai uit dan, o vlag, zij een tolk onzer bee,
om trouw en om vroomheid en moed.
De wereld ontzie u op golven en ree;
maar daaldet gij ooit op den vloed,
wij heffen uw wit uit de schuimende zee
en voeren naar 't blauw van den hemel u mee;
al kleurt zich, al kleurt zich uw rood met ons bloed,
al kleurt zich uw rood met ons bloed!

Holland's vlag.

Holland's vlag, je bent mijn glorie,
Holland's vlag, je bent mijn lust;
'k roep van louter vreugd victorie
als ik jou zie aan vreemde kust.
Op de zee en aan de wal,
Holland's vlag gaat boven al.

Zijn er reiner, blijer kleuren,
of je vaart in Noord of Zuid?
Heel de lucht schijnt op te fleuren,
strijkt z'er op haar frischheid uit.
En je Hollandsch hart wordt wee,
wappert met haar dundoek mee.

Als je haar in vreemde baaien,
mijlen ver van eigen strand,
zwierig van de mast ziet waaien
als een groet van 't Vaderland,
voel j' een vreemd verheugenis,
voel je eerst recht hoe mooi zij is.

Waar de blanke top der duinen

Waar de blanke top der duinen
schittert in den zonnengloed,
en de Noordzee vriendijk bruisend
Neerlands smalle kust begroet,
juich ik aan het vlakke strand: (bis.)
'k Heb u lief, mijn Nederland! (bis.)

Waar het lachend groen der heuvels
't kleed der stille heide omzoomt,
waar langs rijk beladen velden
Rijn of Maas of Schelde stroomt,
klinkt mijn lied op oude trant: (bis.)
'k Heb u lief, mijn Nederland! (bis.)

Blijf gezegend, land der Vaders,
make u eendracht sterk en groot
blijve 't volk der Koninginne,
houw en trouw in nood en dood!
Doe zoo ieder 't woord gestand: (bis.)
'k Heb u lief, mijn Nederland! (bis.)

Kent gij het land

Kent gij het land, der zee ontruikt
door d'arbeid van een voorgeslacht,
dat nooit verwonnen heeft gebukt
Of 't hief zich op met grooter kracht?
Dat land, bekend aan 't verste strand,
is 't ons zoo dierbaar Nederland.

Kent gij het land, waar eer en trouw
bij vorst en volk een woonplaats vindt;
waar eendracht steunt het staatsgebouw
en liefde Vorst en Volk verbindt?
Dat land bekend aan 't verste strand,
is 't stil en rustig Nederland. (bis.)

Kent gij het land, dat overal
zijn schoonste driekleur wapp'ren deed,
dat helden kweekte zonder tal
en tachtig jaar voor vrijheid streed?
Dat land, bekend aan 't verste strand,
is 't steeds volhardend Nederland. (bis.)

O, Nederland, gezegend land,
klein stipje op de wereldkaart,
behoed' U steeds des Heeren hand,
en blijf der vaad'ren voorbeeld waard!
Dan rijst voor u het schoonst verschiert,
want God verlaat de Zijnen niet. (bis.)

Klokke Roeland

Boven Gent rijst, eenzaam en grijsd,
't oud Belford, zinbeeld van 't verleden;
somber en grootsch, steeds stom en doodsch,
treurt de oude held op 't Gent van heden;
Maar soms hij rilt, en eensklaps gilt,
zijn bronze stemme door de stede;
trilt in uw graf, trilt Gentsche helden,
gij, Jan Hyoens, gij Artevelden;
mijn naam is Roeland, 'k kleppe brand,
en luide storm in Vlaanderland!

Een bont verschiet schijnt 't bronzen lied,
prachtig weertoov'rend mij voor de oogen;
mijn ziel erkent, het oude Gent,
't volk komt gewapend toegevlogen;
't land is in nood, „Vrijheid of dood!“
de gilden komen aangetogen.

'k zie Jan Hyoens, 'k zie de Artevelden,
en stormend roept Roeland de helden;
mijn naam is Roeland, 'k kleppe brand,
en luide storm in Vlaanderland!

O heldentolk, o reuzenvolk,
o pracht en macht van vroeger dagen!
O bronzen lied 'k wete uw bedied,
en ik versta 't verwijtend klagen;
doch wees getroost; zie 't Oosten bloost
en Vlaand'rens zonne gaat aan 't dagen.

Vlaand'ren den Leeuw! Tril oude toren,
en paar uw lied met onze koren;
zing: Ik ben Roeland, 'k kleppe brand,
luide triomfe in Vlaanderland!

Een lied van Nederland

Alle man van Neêrlands stam
voelen zich der Vad'ren zonen,
willen vrij op 't plekje wonen
dat hun tot een erfdeel kwam.
Eigen meester, niemands knecht,
recht en slecht,
stalen vuist en rappe hand,
zoo is 't volk van Nederland.

Toen gezengd door oorlogsvlam,
't vaderland was in gevaaren,
vochten wij wel tachtig jaren,
tot er heerlijke uitkomst kwam;
offerden met mannenmoed
goed en bloed,
tot het klonk langs beem en strand:
„vrij is 't volk van Nederland!”

Zoo zal 't zijn door d'eeuwen heen:
vrije Friezen, ronde Zeenwen,
Limburgs helden, Hollands leeuwen,
één voor allen, allen één!
Aan Wilhelmus van Nassouw
hou en trouw,
blijft ons aller hart verpand
aan ons dierbaar Nederland!

Wij willen Holland houden

Wij willen Holland houden,
ons Holland fier maar klein!
Wij blijven 't hou en trouwe,
wat ook zijn lot moog' zijn!
En wie ons denkt te dreigen
en denkt te nemen ooit,
hij zal ons land niet krijgen, }
wij geven Holland nooit! }

En vast aan onze zijde
zal Hollands leeuw daar staan;
die zal het nimmer lijden,
dat Holland zal vergaan.
Zoolang de Leeuw zal dragen
zijn zwaard en zijne kroon,
zoolang zal hij ook schragen } bis.
ons volk en onzen troon!

Ons Holland zal niet vallen,
zal nimmermeer vergaan;
de Leeuw staat met ons allen,
zal met ons blijven staan!
De Leeuw zal Holland houden
zijn zwaard en zijne kroon,
tot in den dood getrouwe } bis.
ons volk en onzen troon.

Wij leven vrij, wij leven blij

Wij leven vrij, wij leven blij
op Neêrlands dierbren grond:
ontworsteld aan de slavernij
zijn wij door eendracht groot en vrij:
Hier duldt de grond geen dwinglandij,
waar vrijheid eeuwen stond,
waar vrijheid eeuwen stond!

Zijn wij als Maurits in den strijd,
als Ruyter op de zee:
de handel bloei door onze vlijt!
Dat elk der kunsten offers wijd!
en Neêrlands vlag blink wijd en zijd
tot aan de verste reêl
Tot aan de verste reêl

Zoo leven we altijd vrij en blij
op Neêrlands dierbren grond:
door trouw aan eigen wetten vrij,
praalt Neêrland in der volken rij
en 't Vaderland blijft groot en vrij
tot 's werelds avondstond.
Tot 's werelds avondstond!

Zijn er zorgen vandaag,
ligt het zwaar op je maag,
kan de B. C. of kok niets aan doen.
Allen doen ze hun best,
en wij brengen de rest,
als de mannen van 2 — III R. S.

Schud je hoofd maar en trek met je schouders,
voor ons is er geen sombere tijd,
want de morgen brengt toch weer de zonne
en de rest doen we maar met jolijt.

Is de jungle te dicht en het eind niet in zicht,
laat den moed maar niet zakken m'n vriend.
Want het einde komt dra,
loop de mannen maar na
van de 2de compie III R. S.

Refrein

Is er geen suiker in de thee
 en geen visch uit de zee,
 sla je hand dan maar aan de biscuit:
 Morgen is er weer brood
 en zijn wij uit de nood,
 de mannen van de 2de compie.

Refrein

De stoomboot

Zie ginds komt de stoomboot

uit Spanje weer aan:

hij brengt ons Sint Nic'laas, ik zie hem al staan.

Hoe huppelt zijn paardje

het dek al op en neer,

hoe waaien de wimpels al heen en al weer.

Zijn knecht staat te lachen

en roept ons reeds toe:

wie zoet is, krijgt lekkers, wie stout is de roe.

Maar jongens, wat zie ik ?

Een pop van speculaas,

die heb ik gekregen van Sint Nicolaas !

De Zilvervloot

Heb je van de zilveren vloot wel gehoord,
de zilveren vloot van Spanje?
Die had er veel Spaansche matten aan boord,
en appeltjes van Oranje!

Piet Hein, Piet Hein,
Piet Hein, zijn naam is klein,
zijn daden bennen groot:
die heeft gewonnen de zilvertvloot.

Zei toen niet Piet Hein, met een aalwaerig woord:
„Wel jongetjes van Oranje,
kom klim'reis aan dit en dat Spaansche boord,
en rol me die mat van Spanje”
Piet Hein, Piet Hein, enz.

Klommen niet de jongens als katten in 't want
en vochten ze niet als leeuwen?
Ze maakten de Spanjers duchtig te schand,
tot in Spanje klonk hun schreeuwen.
Piet Hein, Piet Hein, enz....

Kwam er nu nog eenmaal zoo'n zilveren vloot,
zeg, zou jelui nog zoo kloppen?
Of zoudt gij u veilig en wel buiten schoot,
maar stil in je hangmat stoppen?
„Wel Neerlandsch bloed,
dat heeft nog wel wat moed!
Al bennen we niet groot,
we zouden winnen een zilvertvloot!

Madelein

Uit de tijd, dat ik in dienst ben geweest,
komt mij een mooie herinnering voor de geest:
Bij de kazerne stond een klein cafe,
daar was het heele regiment mesjokke mee.
Dedochter van de kastelein, die heele mooie Madelein
bracht elk soldaat het hoofd op hol,
en 's avonds was het cafetje vol.
Ze dronken met plezier, hun borrel en hun bier,
en 's avonds werd gefluisterd, kom eens even hier,

Refrain

O Madelein, o Madelein, jij met je blonde haren,
o Madelein je bent een openbaring,
ik verga van liefde en van smart,
kom eens aan mijn soldatenhart, 't is niet van steen,
o lieveling, o lekker ding,
je berooft me van het verstand
wil jij voor eeuwig zijn de commandant van
o Madelein, wil jij de mijne zijn, (t ledikant,
o Madelein, o Madelein, o Madelein.

En als de troep dan uit marcheeren gaat,
en Madelein in de deuropening staat,
dan gaan alle koppen naar de kant,
tot ergernis van onze sectiecommandant.
Hoe dikwijls heb ik het niet gezegd,
hou potverdomme die koppen recht;
en toen het zoo niet langer kon,
slingerde hij ze allemaal op de bon.
Hij deelde straffen rond,
ze kregen het volle pond,
en 's avonds in de petoet
ging het van mond tot mond:

Refrein

Ferang Boelan

Terang boelan. terang di kali,
boeaja timboel di sangka mati,
djangan pertjaja moeloet orang laki,
berani soempah takoet mati.

Naar zee

Ferme jongens, stoere knapen,
Foei! hoe suffend staat gij daar!
Zijt gij dan niet welgeschapen,
zijt ge niet van zessen klaar?
Schaam je jongens en ga mee
naar de zee, naar de zee!

Dat's een leven van plezieren,
dat's een leven van stavast,
zoo de wereld rond te zwieren
in het ropje van de mast:
thuis te zijn op iedére ree....
kom, ga mee naar de zee.

Laat ze pruilen, laat ze druilen,
laat ze schuilen aan het strand:
Loop Jan Salie op zijn muilen,
Jan Couragie kiest het want—
Hola Bootsman! alles ree?
Wij gaan mee, naar de zee!

Twee voerlui.

Een karretje op een zandweg reed;
de maan scheen helder; de weg was breed;
het paardje liep met lusten;
'k wed, dat het zelf zijn weg wel vindt;
de voerman leî te rusten.
Ik wensch je wèl thuis, mê-vrind, mê-vrind!
Ik wensch je wèl thuis, mê-vrind!

Een karretje reed langs berg en dal;
de nacht was donker, de weg was smal,
het paard liep als met vleugels;
de sneeuwjacht zweept zijn oogen blind:
de voerman houdt de teugels....
Ik wensch je wèl thuis, mê-vrind, mê-vrind!
Ik wensch je wèl thuis, mê-vrind!

Eén karretje keert behouden weer;
het ànder heeft er geen voerman meer,
waar mag hij zijn gebleven?
'k Wed — dat je' em op den zandweg vindt,
Of moog'lijk wel daarnéven,
Hij komt niet weer thuis, die vrind, die vrind!
Hij komt niet weer thuis, die vrind!

Marschlied.

't Is plicht, dat ied're jongen
aan de onafhankelijkheid
van zijn geliefde Vaderland
zijn beste krachten wijdt.

Hoezee! Hoezee!

Voor Nederland hoezee!

Hoezee! Hoezee!

Voor Nederland hoezee!

Voor Koningin en Vaderland
waakt ied're jongen mee.

Als Vaderlandsche jongens
beminnen wij den grond,
waarop het graf der Vad'ren staat
en onze wieg eens stond.

Hoezee! Hoezee!

Voor Nederland hoezee!

Hoezee! Hoezee!

Voor 't Vaderland hoezee!

Voor Koningin en Vaderland
waakt ied're jongen mee.

Komt ooit de vijand naken,
is 't Vaderland in nood,
dan staan wij pal en blijven het
getrouw tot in den dood.

Hoezee! Hoezee!

Voor Nederland hoezee!

Hoezee! Hoezee!

Voor 't Vaderland hoezee!

Ja Nederland, wij allen zijn
u trouw tot in den dood.

„Slechts eendracht maakt ons machtig”
zij immer het parool;
een driekleur met Oranjestrik
van vrijheid het symbool.

Hoezee! Hoezee!

Voor Nederland hoezee!

Hoezee! Hoezee!

Voor 't Vaderland hoezee!

Voor 't Vorstenhuis en Nederland
waakt ied're jongen mee.

Hollandse lieder.

Holland, ze zeggen: je grond is zoo dras —
maar malsch zijn je weiden en puik is je gras
en vet zijn je glanzende koeien;
frisch waait de wind door je wuivende riet;
groen zijn de dorpjes in 't heev'lig verschiet;
rijk staan je gaarden te bloeien;
blank is je water en geurig je hooi —
Holland, mijn Holland, ik vind je zoo mooi.

Holland, ze zeggen: je bent maar zoo klein —
maar wijd is je zee en je lucht is zoo rein
en breed zijn je krachtige stroomen;
goud is je graan op je zand en je klei;
purper het kleed van je golvende hei;
stoer zijn je ruischende boomen.
Holland, ik min j' om je heerlijken tooi —
Holland, mijn Holland, ik vind je zoo mooi.

Een stadje, een schatje.

De meisjes van Sjanghai, die staan al op de kaai
te wachten op een Stoottroepman.

De meisjes van Japan, die houden er ook wel van
al kijken zij een beetje boos.

In ieder stad je een ander schatje, }
op ieder reisje een ander meisje, } bis
dat is het leven van een Stoottroepman.

Stooter tabé dan,

een laatste afscheidsgroet,

trotseer de stormen, zooals een Stooter doet.

Stooter ik hou van jou,

ik blijf jou eeuwig trouw,

Stooter tabé,

ga recht door zee!

Limburg, mijn Vaderland.

Waar in 't bronsgroen eikenhout
't nachtegaaltje zingt,
over 't malsche korenveld
't lied des leeuw'riks klinkt ;
waar de hoorn des herders schalt
langs der beekjes boord :
daar is mijn Vaderland,
Limburgs dierbaar oord.

Waar de breede stroom der Maas
statig zeewaarts vloeit,
weeld'rig sappig veldgewas
kostlijk groeit en bloeit,
bloemen, gaard en beek en bosch
overheerlijk gloort :
daar is mijn Vaderland,
Limburgs dierbaar oord.

Waar aan 't oud Oranjehuis
't volk blijft houw en trouw,
met ons roemrijk Nederland
één in vreugd en rouw ;
trouw aan plicht en trouw aan God
heerscht van Zuid tot Noord :
daar is mijn Vaderland,
Limburgs dierbaar oord.

De dreksker van Venlo.

Venlo heat ein schoene dreksker,
greun gevef en wat verschoate ;
de raayer zien ein bietje veerkant,
schoeve langzaam door de stroate.
't Peerd, det is eine luie bliksem,
krieg ze stevig op zien rubbe, -

Refrein.

en as de ker is volgelaie,
dan geit de rotsooi noa Genuu.
Leve de dreksker, leve de dreksker,
souvenir van 't alde Venlo.
Dich kumps in 't Stadsmuseum,
veur ne riks kan me dich dao zien.

's Morgens zitte alle diensmeag
dreksbek netjes aon de deure,
knökskes en petatteschaole
stoan doa ore lang te geure,
dan kump dreksman met ziene ratel,
sleit um stevig op zien rubbe, -

Refrein.

Dreksker geis te oas verloate,
Fordjes joage door de stroate
en die rieke mit ein voartje
dreksbek schoenheit noa Venboele,
dan kump dreksman mit ziene ratel, -

Refrein.

Oas schoenste plätske.

Steyl is 't schoenste plätske
wat men zich dinke kan
en wer doar oeit gewäs is,
de sprik doa stuu't dervan.

Refrein.

Hoera, wat bis do fijn,
al biste nog zoe oelig klein.
Alle mins'n die winse
nog einmaal hi' op Steyl te zien,
Probeere te amuseere, hoera, hoera.

Wat bis do schoen geleage
oan den oever van de Moas,
alle dörpskes in den umtrek,
die bis do wiet de boas.

Refrein.

Gans onder gruun bedolven
liks do mit al dien prag,
in gans dien doon en loate
lik einen bluje lach.

Refrein.

Hup 3 R.L.

Wij zijn hler saâmgekomen
op 't einde van het jaar.
Het landje onzer droomen,
daar is 't nog zoo raar.
We zullen samen viere
het oud en nieuwe jaar.
Kom lig nu niet te klieren,
wij zijn van zessen klaar.

Refrein.

Hup III R.S. Wij willen niet versagen.
Hup III R.S. Eén voor allen en allen voor één.
Hup III R.S. Wouiemand ons soms dagen,
wij zijn Stoottroepman, denkt daar altijd an,
daar verwacht men alles van.

Wij zijn uit Vught vertrokken
tot vreugde der S.S.,
want aan zoovele stokken
hadden die zwaar de pest.
Ze zullen nu wel lachen,
maar ja dat vinden wij best.
Er is nog steeds een spreekwoord:
Wie 't laatst lacht, lacht het best.

Refrein.

In 't landje van de Tommies,
daar bleven we maar kort.
Het was er vrees'lijk netjes,
maar weinig op je bord.

We gingen passagieren
en deden aan ochtendsport.
Gelukkig na drie weken
gingen we daar weer vort.

Refrein.

En daarna de „Alcantara”,
die heele mooie boot,
daar speelde baas „le Hardy”
geweldig op zijn poot.
Troependek en hangmat,
dat was me een gekloot.
Wat hebben we gekankerd,
Je lachte je eigen dood.

Refrein.

We zagen vreemde landen,
veel lucht en ook veel zee.
We moesten op orders wachten
in de haven van Trincomalee.
Toen gingen we dan naar Java,
maar ach het viel niet mee :
we maakten rechtsom-keert.
O, wat hadden wij zwaar de pé.

Refrein.

Nu zitten we op Malakka
en loopen de rimboe plat.
We liften naar Seremban,
zijn soms ook wel eens zat ;
veroveren lege kampongs,
zijn dagelijks drijf-door-nat,
maar we laten de moed niet zakken,
we zijn op 't rechte pad.

Refrein.

Strijdlied.

't Zwaard nu getrokken,
op dan ten strijd.
Kerels van Brabant,
wij willen vooruit.
Wij dulden geen machtschap,
laat staan dwinglandij.
Voor ons luidt de stormkreet:
Indië moet vrij.

Ed'le Brabant, were di
voor 't dreigende gevaar.
Pal staat daar de stormrots,
Stoottroepen staan klaar!
Zingt met ons kerels,
het lied van den strijd.
Diep uit ons harte klinkt:
wij willen vooruit.

Mannen, houdt de hoofden hoog,
de wapens in de hand.
Laat U nooit terneder slaan,
de storm woedt over 't land.
Voor Koningin en Vaderland,
voor Vrijheid en Recht.
't Is ons aller-ideaal,
voor ons weggelegd.

Twee Stoottroepmannen.

Toen de gouden zomerzonne
vroolijk straalde over stad en over land,
trokken er twee Stoottroepmannen } bis
op een heel klein dorpje aan.

Op het einde van de dorpsstraat
woond' een boertje blij van zin,
en de beide Stoottroepmannen } bis
trokken bij dat boertje in.

En dat boertje had een dochter,
'n flinke meid van achttien jaar,
en die beide Stoottroepmannen } bis
werden smoorverliefd op haar.

Maar de dochter was een looze guit,
't schatje van de compagnie,
en dan kuste zij den eene, } bis
den and're nam zij op haar knie.

Toen de gouden morgenzonne
weder straalde over stad en over land,
trokken beide Stoottroepmannen } bis
verder op hun tocht door 't land.

Oe - moe - me - noe.

O denk aan het huis ver van hier.

O denk aan het huis.

O denk aan het huis ver van hier,
ver van hier, was ze maar hier.

O denk aan het huis ver van hier.

Bataljon, Compagnie.

O denk aan het derde Bataljon,

Bataljon, Compagnie.

O denk aan het derde Bataljon.

Plenty fruit van 't Bataljon.

O denk aan het fruit van 't Bataljon.

Plenty fruit van 't Bataljon.

O denk aan het fruit van 't Bataljon.

Oe moe me noe, oe moe me noe,

want de boot die is ieselijk an,

ieselijk aan, ieselijk an

en de boot, die is ieselijk an.

De kleinste.

In 't groene dal, in 't stille dal,
waar kleine bloempjes groeien,
daar ruischt een blanke waterval
en druppels spatten overal,
om ieder bloempje te besproeien,
ook 't kleinste.

En boven op der heuv'len spits,
waar forsche boomen groeien,
daar zweept de stormvlaag fel en bits;
daar treft de rosse bliksemflits
en splijt bij 't daav'rend onweerloeien,
den grootste.

Omhoog, omlaag, in berg en dal,
ben 'k in de hand des Heeren.
Toch kies ik, als ik kiezen zal,
mijn stille plek, mijn waterval;
toch blijf ik steeds naar mijn begeeren,
de kleinste.

De houthakker zijn huisje,

De houthakker z'n huisje,
temidden van 't woud,
daaruit kijkt iedere morgen,
zoo frisch en vrij van zorgen,
het schoone hakkersdochterkijn,
het schoone hakkersdochterkijn.
Tiralala, tiralala, tiralalalalalalala,
tiralala, tiralala,
het schoone hakkersdochterkijn.
Lore, Lore, Lore,
mooi zijn de meisjes van 16, 18 jaar,
Lore, Lore, Lore,
mooie meisjes zijn er overal.
En komt de Lente in het land,
dan reik ik Lorelij de hand,
vaarwel commandant (2x) vaarwel.
En komt de Lente in het land,
dan reik ik Lorelij de hand,
vaarwel commandant (2x) vaarwel.
De vader en de dochter,
zij schoten beiden goed :
de vader schoot een jonge haas,
de dochter schoot een jonge dwaas,
zij schoot hem juichend door het hart. (2x)
Tiralala, tiralala, tiralalalalalalalala,
tiralala, tiralala,

zij schoot hem juichend door het hart.
Lore, Lore, Lore,
mooi zijn de meisjes van 16, 18 jaar,
Lore, Lore, Lore,
mooie meisjes zijn er overal.
En komt de Lente in het land,
dan reik ik Lorelij de hand,
vaarwel commandant, (2x) vaarwel.

Bobbejaan

Bobbejaan klim die berg,
so hastig en so lustig,
Bobbejaan klim die berg,
so hastig en so rustig,
Bobbejaan klim die berg
om die rooinek te vererg.
En je moe nie huil nie
en je moe nie treur nie,
want die Stellenbosse kerel kom weer.
En je moe nie huil nie
en je moe nie treur nie,
want die Stellenbosse kerel kom weer.

Wartaal.

Ik kwam laatst van een mosselruif
 en was toen vrees'lijk zat,
 zoo'n muzikale nachtmerrie
 heb ik nog nooit gehad.
 Een straatdeun en een kinderlied,
 die vochten in mijn kop,
 en op de slippers van mijn hemd
 schreef ik de onzin op.

Toen onze mop een mopje was,
in 't hutje aan de zee.
Mijn zusje heeft een keukentje,
daar sp eelt ze lekker mee.
En Pa en Moe die slapen steeds,
nog heelemaal alleen.
Aan den oever van een snelle vliet,
wij nemen er nog een.

Want eikenhout is eikenhout
 wij leven vrij en blij,
 want blond dat moet mijn meisje zijn,
 zwart is dat krenge van mij.
 Mijn Vader die twee bokkies heeft,
 Colijn een boerenzoon,
 ze zongen samen: O Susan,
 wat is het leven schoon.

Er liep een Pater langs de kant,
in naam der koningin.
En zoete lieve Gerritje,
houd er de moed maar in.
Klein zusje ging uit wandelen,
al met een oude heer,
Toen kwam de stoute ooievaar,
mijn lief, wat wil je meer.
Zoo lang mijn Goch m'n Gocheltje,
de molen aan de vliet,
de lepel in de breipot staat,
dan treuren wij nog niet.
En van m'n dierbaar ouderhuis,
dat is m'n grootste pret.
We spelen vinger in de roet,
m'n moeder is niet thuis
Wij zitten nu, o zoover,
van Nederland vandaan,
en zeggen dikwijls tot elkaar,
wat hebben we toch gedaan.
Al in een groengroen knollenland,
met boerenkool en worst,
daar is wat met die meid gebeurd,
voor vaderland en vorst.

Voor Nederland.

Voor Neerland een lied op een krachtigen toon,
voor 't land dat ik liefheb, voor 'tland waar ik woon,
dat al wat ik min in zijn grenzen omsluit,
waar al mijn geluk en mijn blijdschap ontspruit.
Klein is dat land, maar met eer klinkt zijn naam,
Nederlands daden meldt roemvol de Faam,
'tisklein, maar bood weerstand aan dreigend geweld,
en vaak bleef het meester op zee en in 't veld.

Wanneer d'oceaan onzen erfgrond belaagt,
en bulderend beukt, of al vleiende knaagt,
dan werpen wij moedig een dam voor zijn voet,
of schoren het duin dat zijn slagen ontmoet.
Straks draagt hij weer met geduld onze vloot,
helpt ons aan rijkdom, aan arbeid, aan brood,
is fier op ons volk, aan zijn luimen gewend,
en voert onze driekleur, van ouds hem bekend.

O land, waar de vrijheid haar troon heeft gebouwd,
aan ons wordt het heil van uw toekomst vertrouwd,
w'aanvaarden met trots en met ijver dat pand,
en steunen uw bloei met een krachtige hand.
Arbeid en eendracht en deugd en beleid,
waren uw viertal, dat zegen verspreidt,
en dwingt ons de nood, wat de hemel verhoed'
wij wagen voor Neerland ons goed en ons bloed.

In naam van Oranje.

In naam van Oranje, doe open de poort!

De watergeus ligt aan den wal:

De vloot-voogd der Geuzen, hij maakt geen ac-

Hij vordert den Briel of—uw val. (coörd

Dit is het bevel van Lumey op mijn eer

en burgers, hier baat nu geen tegenstant meer:

De watergeus komt voor den Briel,

de watergeus komt voor den Briel.

De vloot is met vijfduizend koppen bemand,

de mannen zijn kloek en vol vuur,

een oogenblik nog en ze stappen aan land,

zij wachten bericht binnen 't uur;

Gij moogt dus niet dralen, doe open de poort!

Dan nemen de Geuzen terstond zonder moord

bezit van de vesting den Briel!

Bezit van de vesting den Briel!

Hier dringt men naar buiten, daar schoolt men

en spreekt over Koppelstoks last: (bijeën

„De stad in hun handen of anders de dood....”

't besluit tot het eerste staat vast.

Maar nauwlijks is daarmee de veerman gevleid,

of Simons de Rijk heeft de poort gerammeid.

En zoo kwam de Geus in den Briel!

en zoo kwam de Geus in den Briel!

Louise

Louise was een leuke meid van nauw'lijks
achttien jaar,
zij was een heel klein beetje loensch,
maar dat was geen bezwaar.
Doch zij beet op haar nageltjes,
dat vond haar moe een straf,
en telkens als ze weer begon riep mammië:
Blijf toch af.

Refrein

Louise zit niet op je nagels te bijten,
bah, wat vies Louise.
Je zult met dat bijten je vingers verslijten,
bah, wat vies Louise.
Houd met dat bijten op,
anders heb jij een strop,
je kleine vingertjes zijn toch geen lollies, lieve pop.
Louise zit niet op je nagels te bijten,
bah, wat vies Louise.

Men heeft haar kleine nageltjes
met mosterd ingesmeerd,
Doch zij heeft, trots die mosterdkuur,
het nog niet afgeleerd,
zij likt er nu de mosterd af
en smult nog eens zoo fijn,
alsof haar kleine vingertjes.
van vleescroquetjes zijn.

Refrein

Men heeft het toen met nagellak
 een keertje geprobeerd,
doch zij had lak aan 't lak, en 't lak
 toen opgeconsumeerd.
Toen doopt' men haar toppen in d'azijn,
toen schreeuwde zij vol vuur:
Het smaakt me net zoo lekker als
 augurkjes in 't zuur.

Refrein

Haar moeder sprak: Dat bijten schat,
heeft mijn gemoed bezwaard,
een meisje zonder nageltjes
is voor een man niets waard,
want als je later trouwen gaat
en manlief valt je aan,
hoe moet je dan zoo'n monster
zonder nageltjes verslaan?

Refrein

Louise kreeg verkeer met een
leuke jongeman;
haar nageltjes zijn aangegroeid,
je merkt er niets meer.
En als je vraagt: hoe komt dat nu?
dan antwoord zij vol pret:
Mijn jongen houdt mijn handen vast
en steeds mijn mond bezet.

Refrein

Vaarwel

Vaarwel vaarwel, mijnVaderland!

Mijn Nederland, vaarwel!

Ik vaar van hier naar 't Oosterstrand,
mijn Nederland, vaarwel!

Bij 't ruischen van den ziltten vloed
breng ik aan u mijn afscheidsgroet;
lief Vaderland, vaarwel!

Aan u blijft steeds mijn trouw verpand,
mijn Nederland, vaarwel!

Ik wijd aan u mijn hart en hand,
mijn Nederland, vaarwel!

En zelfs in Java's wondertuin
vergeet ik nooit mijn Hollandsduin;
lief Vaderland, vaarwel!

Hoedjan rinti

Hoedjanlah rinti rinti,
kasie di peraoe.

Nonnalah bisa bisa,
saja bilang saja maoe.

Hei hei, hei hei,
meisje lief, je bent van mij.

Hei hei, hei hei,
jongen lief je bent van mij.

Nonna liep langs de kali,
daar zag zij komen haar geliefde,
en uit de verte klonk over het water,
een geroep van welkom tot haar:

Refrein.

Aspirine

Als je op de tafel kijkt
van den dokter, van den dokter,
wat daar zoo voor deftigs prijkt,
als je op de tafel kijkt,
is het eerste wat we zien:
aspirine, aspirien!
Aspirine voor je beenen,
aspirine voor je buik,
tegen blaren op je teenen
en als je je pols verstuikt;
aspirine voor je armen,
voor je nek en voor je darmen:
de soldaatjes, een voor een,
gaan met aspirine heen.

'sMorgens staan ze kwart voor acht
voor den dokter, voor den dokter;
alles wat maar moet op wacht
staat al klaar om kwart voor acht:
negen krijgen van de tien:
aspirine, aspirien!
aspirine voor de goeierds
na een slapelooze nacht,
aspirine voor de knoeierds,
die verlangen: vrij van wacht.
Aspirine alleen kan baten
voor ofcieren en soldaten,
voor fourier en voor sergeant,
en voor 't paard van d'adjutant.

Als we weer eens burger zijn,
gaan we nooit meer naar den dokter,
zelf genezen w'alle pijn;
als we eerst maar burger zijn
koopen w'elk een pond of tien
aspirine, aspirien!
aspirine voor je oudje
asprine voor je hond,
aspirine voor je vrouwtje,
als er weer een kleintje komt;
aspirine zal niet hind'ren
voor je kanarie en je kind'ren :
dokters kan ik niet meer zien,
ik zweer trouw aan aspirien.

'k Heb mijn wagen volgeladen.

'k Heb mijn wagen volgeladen
vol met oude wijven ;
toen zij op de markt kwamen
begonnen ze te kijven.
Nu neem ik van mijn levensdagen
geen oude wijven op mijn wagen !
Hop, paardje hop !

'k Heb mijn wagen volgeladen
vol met oude mannen ;
toen zij op de markt kwamen
gingen ze samenspannen.
Nu neem ik van mijn levensdagen
geen oude mannen op mijn wagen !
Hop, paardje hop !

'k Heb mijn wagen vol geladen
vol met jonge meisjes ;
toen zij op de markt kwamen
zongen zij als sijsjes !
Nu neem ik al mijn levensdagen
steeds jonge meisjes op mijn wagen !
Hop, paardje hop.

Sarie Marais.

Mij Sarie Marais is soo ver van mij hart,
maar ik hoop haar weer te sien,
sij het in die wijk van die mooi rivier gewoon
nog voor die oorlog het begin.

O bring mij terug na die ou Transvaal,
daar waar my Sarie woon;
daar onder in die mielies bij die groen doringboom,
daar woon mij Sarie Marais.
Daar onder in die mielies bij die groen doringboom,
daar woon mij Sarie Marais.

Ek was so bang
dat die kakies mij sou vang
en ver oor die see wegstuur;
toe vlug ek na die kant
van die Upingtonse sand,
daar onder langs die Grootrivier.
O bring mij terug enz.

Verlossing het gekom
en die huis toe gaan was daar,
trug na die ou Transvaal,
my liewelingspersoon
sal seker ook daar wees,
om mij met een kus te beloon.
O bring mij terug enz.

Mamma ik wil een man he

Mamma, 'k wil 'n man he!
Watter man, m'n lieve kind?
Wil jij dan 'n Franschman hê?
Nee mamma, nee!
'n Fransche man, die wil ik nie,
want „parlez-vous” verstaan ik nie,
'k heb veel meer plesier
met die Boerjongkerels hier!

Mamma, 'k wil 'n man hê!
Watter man, m'n lieve kind?
Wil jij dan een Duitscher hê?
Nee mamma, nee!
'n Duitscherman die wil ik nie,
want „Schweinefleisch” dat lus ik nie,
'k heb veel meer plesier
met die Boerjongkerels hier!

Mamma, 'k wil 'n man he!
Watter man m'n lieve kind?
Wil jij dan 'n Stooter he?
Ja mamma, ja!
'n Stoottroepman, die wil ik he,
'n die sijn arme wil ik le,
'k heb toch soo'n plesier
met die Stoottroepmannen hier!

Gertji.

Wanneer kom ons troudag, Gertji, Gertji?
Hoe 's dit dan so stil met jou?
Ons is zo lang verloof al, Gertji, Gertji,
dit is tijd dat ons gaan trouw.

Refrein :

Gloo' toch, Gertji, ik sal nooit ni, nooit ni
nog langer aan jou sleeptouw blij' ni, blij' ni;
jij denk miskien: ik kan ni dood ni, dood ni;
maar mij jare gaan voorbij.

'k, Hoor, jij is verliefd op Sari, Sari;
maar die pret moet jij laat staan!
Pas maar op voor Pieter en Dani, Dani:
hul is kërks, dat so maar slaan.

Refrein.

Je weet, als ons Zondags kuier, kuier
achter om die kop verbij,
dan zeg ik: Nonni lich jou sluier, sluier,
kom en geef een soen ver mij.

Refrein.

Janni, al die soentjes help ni, help ni,
kijk ver Pieter en ver Griet,
vandaag wil hul mekaar ni hè ni, hè ni,
al die soentjes is ver niet.

Refrein.

Ons moet dan die pret maar staan laat, staan laat,
ons moet maar die soen laat blij;
ik sal mij ei'e pad dan krij maar, krij maar
en jij kan naar Sari vrij.

Refrein.

De kat

De boer, die zwoer 'm blauw,
hij zou die kat doodschiet,
hij laadde zijn geweer
met kruit en dynamiet;
hij lei die kat toen neer,
die weg die hij sou kom,
en den volgenden morgen:
velletjes en beentjes.....

Maar:
die kat kom weer,
die kon niet langer wach,
die kat kwam weer
den volgenden dag,
die kat kwam weer,
geloof me het is waar:
den volgenden dag was die kat weer daar.

De boer die set die kat
loen op de schoorsteen neer,
die kat die viel omlaag
en deed zich vreeslijk zee;
die kat die viel in 't vuur,
verbrandde binnen 't uur,
en den volgenden morgen:
asch en botjes.....

Maar:

Hij zet hem op een skip,
dat zeilde naar Ceylon,
die skip die was gelaan
met twaalfduizend ton.
Maar verre van dit land,
daar is die skip gestrand,
en alle matrozen verdronk.....
Maar:

De boer die set die kat
toen in een autobus,
die bus die was soo vol:
die kat hing aan de lus;
die bus reed in een sloot,
en iedereen ging dood;
en den volgende morgen:
velletjes en beentjes.....
Maar:

Rij maar an

Rij mar an, ossewa, rij mar an;
dorpse noointjes heef goed bier,
maar ik niet daarvoor ben hier;
rij mar an, ossewa, rij maar an.

Huis toe gaan, ossewa, huis toe gaan,
langs die ouwe vaal stof pad
wag mij dierbare skat:
rij mar an, ossewa, rij mar an.

Hier is ik weer

Hier 's ik weer, hier 's ik weer
met mij rooirok vir jou deur;
ik wil jou he en ik sal jou krij.
Hier 's ik weer, hier 's ik weer
met mij kakibroek keskeur;
ik wil jou he en ik sal jou krij.
En al sla jou Ma mij driemaal op mij kop,
dan sta ik op en kom ik weer;
en al sla jou Ma mij driemaal op mij kop,
ik wil jou he en ik sal jou krij.

Gitar berboenji

Gitar berboenji,
alangka merdoe soewaranja,
diperdengarkan satoe lagoe jang merdoe,
lagoe boeat bertjinta.

Gitar berboenji,
di waktoe malam terang boelan,
dan satoe orang moeda sedang asik,
tengikat gadis koe mawan.

Roemah, roemah, kedoe,
di bikin tepi pantai,
di poeloe Jawa jang indah dan permai,
jang sama tjantinja sama poeloe Hawaii.

Sarina

Sarina een kind uit de dessa,
die stampte haar padi tot bras.
Ze zong daarbij heel leuke wijsjes
en Cronjo die lag in het gras,
want Cronjo die hield van Sarina
en sloop daarom steeds dichterbij.
Sarina die zei met een lachje;
zeg Cronjo ik mag jou wel lij.

Refrein.

Sarina, Sarina, kind uit de dessa
ik hou zoo van jou.
Sarina, Sarina, kindje ik hou zoo van jou.

Toen gingen zij naar 't alang alang
en zetten zich op de sladang.

Zij hielden zooveel van elkander
zij waren voor tijgers niet bang.

Toen kwam er een tijger geslopen,
die nuttigde hen voor 't diner,
de botjes, die liet hij maar liggen,
de rest nam hij stilletjes mee.

Refrein.

Toen kwam er de zon in de dessa,
daar stonden de boomen in rouw,
want onder hen lagen de botjes
van een man en een vrouw,
zij hadden elkander gevonden,
helaas op zoo'n droeve manier.
Zij waren voor eeuwig verbonden,
De wind ruischt, zij zijn niet meer hier.

Refrein.

Tragedie

Aan de oever van de Rotte,
tusschen Delft en Overschie,
zat een kikker luid te weenen
met een kleintje op haar knie.

Lieve jongen, sprak de kikker:
zie je daar die ooievaar?
't is de moordenaar van je vader,
hij vrat hem op met huid en haar!

Potverdikkie sprak de kleine,
heit die smeerlap dat gedaan?
ik zal hem later, als ik groot ben,
zeker op zijn donder slaan!

Ajoen Ajoen

Djanganlah mandi kali Betawi,
kali Betawi, banjak lintahnja.
Djangan kawin nonna Betawi,
nonna Betawi banjak tinkahnja.

Ajoen, ajoen, ajoen,
in die hooge klapperboom,
ajoen, ajoen, mas mira,
djangan maen gila.
Ajoen, ajoen, mas mira,
djangan maen gila.

Djangan mandi kali Semarang,
kali Semarang banjak batoenja.
Djangan kawin nonna Semarang,
nonna Semarang banjak koetoenja.

Ajoen, etc.

De kleine Stooter

Ergens aan de frontlijn in ons kleine Nederland
daar liggen een stelletje Hollandsche soldaten;
ze kruipen door de modder of ze liggen in 't zand,
en houden steeds de vijand in de gaten;
ze vechten voor hun eer en gaan dan flink te keer,
en als de moffen komen, nou dan trekken zij van leer:

Refrein.

Dat is die kleine man, die kleine Stoottroepman,
die met zijn burgerjasje en kapotte schoenen an,
die illegale werker, zoo van Jan en alleman,
dat is de trots van Nederland die kleine Stoottroepman.

Ergens achter de frontlijn, ver buiten het gevaar,
daar ligt er ook 'n stel te lanterfantten;
ze rusten op de divan, of ze stinken in hun bed
en leven daar gelijk de olifanten.
Ze hebben een leeren jas, 't is alles eerste klas,
maar wie ligt er op wacht, daar in 't vuile natte gras?

Refrein

Inhoud alphabetisch naar de eerste regels

Alle man van Neerlands stam	14
Als je op de tafel kijkt	46
Bobbejaan klim die berg	37
Boven Gent rijst	13
De boer, die zwoer 'm blauw	52
De houthakker z'n huisje	36
De meisjes van Sjanghai	26
Djangan mandi	58
Een Karretje op een zandweg	23
Ergens aan de frontfijn	59
Ferme jongens, stoere knapen	22
Gelukkig is het land	7
Gitar berboenji	55
Heb je van de zilvervloot	19
'k Heb mijn wagen volgeladen	18
Hier 's ik weer	54
Hoedjan rinti	45
Hollands vlag, je bent mijn glorie	10
Holland, ze zeggen	25
Ik kwam laatst van een mosselkorf	38
In naam van Oranje, doe open de poort	41
In 't groene dal, in 't stille dal	35

t Is plicht dat ied're jongen	24
Kent gij het land	12
Louise was een leuke meid	42
Mamma, ik wil een man hèn	50
Merk toch hoe sterk	8
Mij Sarie Marais is soo ver van mij hart	49
Oe moe me noe	34
O schif'trende kleuren van Nederlands vlag	9
Rij maar an ossewa rij maar an	54
Sarina, een kind uit de dessa	56
Steijl is 't schoenste plaetske	29
Terang boelan terang di kali	21
Toen de gouden zomerzonne	33
Uit de tijd, dat ik in dienst ben geweest	20
Vaarwel, mijn dieabaar Vaderland	17
Venlo heat ein schoene dreksker	28
Voor Neerland een lied	40
Waar de blanke top der duinen	11
Waar in 't bronsgroen eikenhout	27
Wanneer komt ons trouwdag Gertje	51
Wilhelmus van Nassouwe	5
Wilt heden nu treden	6
Wij leven vrij, wij leven blij	16
Wij willen Holland houen	15
Wij zijn hier saamgekomen	30
Zie ginds komt de stoomboot	18
't Zwaard nu getrokken, op dan ten strijd	32
Zijn er zorgen vandaag	44

Gedrukt op Banka, op de een-
voudige degelpers van de
BANKATINWINNING
te PANGKAL PINANG
in de maand Mei 1946.

Samengesteld door de
Persdienst, in sa-
menwerking met
den Welfare
Officier van
vrijwilligen R.S.

